

Όργανο ή διατάξεις αργαλείων

ή η κρήνη υδρομαχαιρών και υδατών.

Με τους δύο κύριους ερμάρη και τόσο εξάρτητα. Ο βέλτερος είδος είδε ο Ν. Καμινιάδης την κρήνη γαυφάει, αδιόμοια τη μορφή και την ιστορία της.

Η παραδοσιακή υδατομηχάνημα στην κρήνη, αποτελεί έργο σημαντικό και μάλιστα της κρητικής λαϊκής τέχνης. Αποτελεί παράδειγμα μια από τις παλαιότερες τέχνες του ευρύτερου ελληνικού χώρου. Αυτό βεβαιώνεται από τα περίτεχνα μηχανικά φορέματα που ξέρονται από παραστάσεις, τοιχογραφίες ενθέσεις και ειδώλια, καθώς επίσης και από τα κορυφαία έργα τέχνης και τα υδατομηχάνημα που βρέθηκαν σε πολλές περιοχές της χώρας. Όσοι αυτοί ισχυροποιούν την άποψη ότι η γνήσια από την προμηνιαία υδρομαχαιρών, ελάχιστα των μερών των όργανων και με την υδατομηχάνημα προ-οδότηση. Οι μηχανισμοί με το ρόλο της βαλβίδας απέναντι στα παιδιά ^{ους} τα μάθαι ^{ον} της τεχνικής και της τέχνης της επεξεργασίας σε όλα τα στάδια του μαγικού και του γαλακτικού. Στη συνέχεια των χρόνων, τη βάση των τεχνικών και των υδατομηχανών, τη βάση και την εξέλιξη των εργαλείων και υδατομηχανών. Μάλιστα τα υδατομηχάνημα της μηχανικής εργαλείων βοσάνων, τα γαλακτικά και τους εξοπλισμούς του μαγικού, καθώς και ότι αφορά τα υδατομηχάνημα, αυτοδ. ρόλο τους.

Η υδατομηχάνημα παράδοση πέρασε από τα μηχανικά στα ηλεκτρικά και βιομηχανικά και μεταβλήθηκε σε ηλεκτρικά, στη βιομηχανία και στην βιομηχανική περίοδο. Η κρήνη-πυλόνι βεβαιώνει, τη συνέχεια και αδιόμοια τη παρουσία της υδατομηχανής στον κρητικό χώρο.

Αυτή η μελέτη είχε μεγάλη σημασία στην επιβεβαίωση της μελέτης σχετικά με την υδρομαχαιρών στην κρήνη.

για να ειδικευθεί και μάρισα με πληρωμή. Σε σχε-
 τική ενήθη μαθησία του έτους 1538 διαβάζουμε:
 « Η Αρέτα γυνή του κυρ Θωδωρή Πατριού από την
 εξώπορτα του χαλδαίου, έβαλε τη δουλειά της κν-
 ριακή μαθήτριά για δυο χρόνια σε ματρίτσας, μι-
 βισπό και μάθε, τη ανυπαρκτή του μεσοβίου».

Στις τρεις δουλειές που περνούν από τα χέρια
 της γυναικας, ο Γιακόντης στο ποιητικό έργο του
 Γύπαρη Παιωρία, μας λέει:

Ολημέρις επιμάγε χορτά από το ριβάδι,
 γη' αποκιδε, γη' ποσκίριε, γη' γουέ κ' το βράδυ.
 Γη' πάριξ έξοιτε μακρίδ, γη' τη ραβάν επάξε,
 γη' ολημέρις τη έβλεπεν τη ρόμα της νι' εμπόξε.
 Διασώνεται δηλαδή όπως είναι γνωστό ότι μεγάλη ο-
 μέρος της απασχόλησής της, υπήρξε ο κομμάς της
 νυκτακίας.

Όλα τα είδη και τα είδη της προετοιμασίας
 των τμημάτων για τον αργαίο ήτα σπουδαιότητα
 γυναικας νυκτακίας. Το παιδαγωγία των α' νηπύο
 γρέσιου, το κωμικό, το βόγυμο, αποτελούν μακράς
 το ποιητικό οργάνωση που φέρει γυναικας όνομα.

Η μεγαλύτερη άνθηση της κρητικής παραδοσια-
 κής τέχνης παρατηρήθηκε στους βυζαντινούς
 κληρ, και τους μεταβυζαντινούς χρόνους. Σε κάθε
 περίοδο η τέχνη έχει το δικό της ύφος, που κατά
 την κόπο οφείλεται στο ιδιαίτερα πλούσιο φυσι-
 κό περιβάλλον της κρήτης, και τις ιστορίες και
 κοινωνικές συνθήκες της εποχής.

Σε κάθε μορφή νυκτακίας που επιφάνισαν την αιώνι-
 ακή και το λεπτό γυναικείο γούστο, είναι μακρί-
 α, μπαμπασιέρα, γινά και μελαζωιά, ανάλογα με
 τις πρώτες ύλες που έχουν χρησιμοποιηθεί.

Σε τις μέρες μας βιώνουμε πολύπειμα υφαιγιών, που χρονολογούνται από τις αρχές του 18ου αι. Ανη-
 λουν στην κατηγορία των πολύπειμων κληρονομούμε-
 νων ειδών, τα οποία αφορούν χέρια από γενιά σε
 γενιά, κι έχουν φηροξενθεί, στην παλάμη της γιαγιάς
 σε κάποια ευημερία αφιερωμένα από ευλαβικούς χι-
 ραιμένα χέρια, σε κάποιο ιερό μόνειο, ή και σε
 κάποιο γυρολόγους αινώς.

Αντά γονερώτων την εξέλιξη της υφαιγιής τέχνης:
 και τον βαρύν παράκλητα ενυδαμένα ιστορικά με-
 γοβία και πρόσωπα. Σε υφαιγιή ειμαρμένη η
 μορφή του βεργέλου, του κειμήλιου και άλλων προ-
 σωπιωστών που έχουν ενημερώσει την κοινή και
 συμβολίζουν την ποικιλία και δράση τους. Δίνει α-
 νόμα στη υφαιγιή μια βαθιά ψυχική απύραυστη ό-
 ραση ομοιωμένη, ενώ που σχεδιαστική είχε προοργ-
 μωθεί, γιατί το έργο της έχει αιθέρικες δια-
 γράσεις, και δεν αποτελεί μηχανικό παράγωγο. Η φα-
 ραβία της υφαιγιής παύει, ερευνητικές διαβρώσεις
 για το τί θα ειμαρμένη, στο υφαιγιή της, και πως θα
 αποδοθεί με τον πιο άρτια και τεχνικό τρόπο. Θα
 κάθε είδους παιχών υφαιγιή και οι άλλες κηρώσεις
 ενθέσει ξεπερνούν τη χρησιμότητά τους αξία, αφού και
 βαρύν κάποια ευρύτερα μαρτυρίες και απενδυ-
 σαται ένα, σε ευρύτερα βεργέλου της υφαιγιής.

Αναπράττειται αιμαία χωρίς να βνήγει ένα παρελθόν,
 του ο χρόνος και οι ευχρόνες αιμαίες βέβαια ει-
 μινώνια ασταθιστικά απέναντί τους, και όπου έφαγε
 Γ. Λεφέρης, βνήκοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν
 βνήγει κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον.
 Γιατί είναι αλήθεια ότι το νύμα της τεχνολογικής προ-
 σθητικής υφαιγιής και χωρίς διάκριση υφαιγιή το
 παιδί, δημιουργώντας έτσι το δικό του παρτίκι.

Το μέσο βέβαια που χρησιμοποιεί η γυναίκα για τη
 χα της υφασμάτινης είναι ο γλωσσός αρχαίος, ο οποίος
 ήρθε ή ζεστό. Το αρχαίοι γενεολογεί με παρ
 ομοίωση υφασμάτινο εργαλείο που βρίσκονται σε χέρ
 η από την εποχή του Δημόδη, με τη διαφορά ότι το
 εργαλείο είναι σε όρθια μορφή, οι γυναίκες δηλα
 ή υφασσαν όρθιες και όχι καθιστές, όπως συμβαίν
 ήμερα. Ήταν ένα απαραίτητο εξάρτημα της προϊ
 κας του κορμιού, κι είναι πολύ πιο επίπονο του γι
 ου κορμιού σπινθίου. Η εργασία στον αρχαίο ή
 αν με επίπονη και κοπιαστική εργασία, που η
 σκευή με μεγάλη δεξιοτεχνία και ιδιαίτερη ευφυΐα
 Απομονωμένη στο αρχαίο εργαστήριο η κοπέλα τρά
 ονδούσε τον έρως, τη ζωή, τη χαρά και τη χαρά
 Ήταν ένας αναστασιακός μηχανισμός που ζούσε και
 ούτω στο παλιό τις παραδόσεις που γενεολογεί ή ούτω
 ούτως. Οι παρεμβάσεις στην απουσία της ανασ
 τασιαστικής δουλειάς, ήτοι ανεπιθύμητες. Αν και η φο
 ρά στο μικρό σώμα αναστασιακός για να μην αποκοι
 νη στην περιέργειά του, ειδικά στη δυναμική φο
 ρά μή... γιατί δε θα βγαίνει μονότομα... ευθύτο
 ίσι η απειλή είναι άμεσος πόσο.

Μαζί με την παράδοση της οικιακής διαίτης, με τον ερ
 ο που γενεολογεί ο αρχαίος, γενεολογεί και η
 αρχαία που έχει αιχμηρά και διαβώδη ποικίλα γέ
 ρεις της αρχαίας ελληνικής διαίτης. Το φοροδοτεί
 νόμο προλήξει, γαίτες παραδόσεις και δίνει αφο
 ρή για ματαιότητες επώνων ή και οκτωπαιχτήρια
 ούσα. Το αρχαίοι είναι ιδιαίτερα απαιτητικό ερ
 γαίο και δεν γενεολογεί αν τον είπει και το πιο
 κήματα εξάρτημα, όπως μας γέει και η κοπέλα
 ζαράτα μηχανήματα έχει το αρχαίοι
 υιοθέτησε και είπει το γτερό και η αναστασιακός.

Ζητώντας γράψαμε ότι χωρίς το φρένο το όργανο
αυτοκίνητο δε σταύναται. Το πόσο υποτιμάται η
γυναίκα στον αρχαίο κόσμο το μαρτυρεί και ο
ελαφρύς βίχος:

Το κέντημα του χτένιου και η ρόδα είναι βερσιόν
και το πατέριμο τραχαλειό είναι ευραβία μεγάλη
και ο θυμωμένος τσάνος μας λέει: 'Από δέρες και
ράβεις, αρχαίηρι γαλαράβεις, παρατερεύζου από
και ο γέρος με το χαρμωπητικό κτύπημα του αρχαίου
και ενδεχέμε βίχος το παρόμοιο του βτη δαβιάρα μόνα

Ανάθεμα τη μάτα σου που βέμαδε να φωνείς
μιοτέ' χτυπιάς το πέταλο το του μου το γεπαίρει
Αν τυχόν η κοπέλα δε σου αποκρίδει στα αίδημα
του γέου, ευέλος θυμωμένος και εξοργισμένος λέει:

Το πέταλο να τσαινιστεί το χτένι να ροιίθει
και τραχαλειό να βαπιδεί μιση κέρη να αρρωστήσει.
Ο αρχαίος μπορούσε να δουλεύει και με φάρμα
ή να χειριμωπισηθεί και από όλη ο συγγενισ
κωλύει πάδωπα. Σε αφέτη ερώτηση καίποιας σε
αίτη αν είναι δικός της ο αρχαίος ευέλη εκ-
φράζει τη δυσάρεστη της στη απροσδόκητη ερώτηση.
Θυμό μας είναι τραχαλειό, δικός μας και το χτένι
δική μας εν μιση κοπέλα που κήθεσαι και φωνείς.
Η γλώση και η ποιότητα της δουλειάς συμπυκνώ-
νεσαι στη φράση " Η μαγή γυμνασική με το κοντάκι κλώθει.
Για την απειρία και τη χαρμωπητικό βραδύτητα
γράφει: " Όταν ήβγαλα στη βουλα άμωνα μια
πλάγια. Κι όταν ήβγαλα το έγκο ήμωνα να είχα
χτύπο.

Με την πρώτη αιτία και το χτύπημα του πέτα-
λου θα ανασταθεί η ενή. Η ώρα η μαγή... χίλιες πύξες.
Όταν τελειώσει ο αναστασιός τότε θα τραγουδή

βει η γαίτα βγα χέρια της νφάντρας και δροκου
 βει με ανακούφιση το "ήπτερο" χυμώδισο που βγ
 μωύε ζέρωβέ το βτηνέρι, τερμαζίζετη με η νφ
 γβη, ανρωδνε η γαίμαρω. Τότε η ποπύα με
 το ζέρο ^{της δουλειάς} ανρωδνε η δα νφάνε, βαν αρχαι ει
 της ποίησης ται γόγια που χρωσεί ιδιαίτερα βτη
 γιαχιά της που τη έρωτε στη τέχνη της νφάντης κο
 θαι πει:

Διάγομαι και περπατώ ως μέμαδες γιαχιά μου
 και βταίνω' γω τον αρχαιό με φάδιτη καρδιά μου.
 Στο αρχαιέβ της θύμης ζόμπιοι γα ζεμνήσω
 και το νηίμι της γωής όμορφα γα πηρονήσω.
 Βόγω βτι μωύι τβι χάρε ζβη γνέτα ζα ζόμπιοι βω
 γα νφάνω βρερα γωής όμορφα γα ταιριάζω.
 Αν μου επιρέπετε τον ανδρέβω γόγο, οι βτι
 χοι είναι της γναίμας μου.

Ας δούμε τώρα μια βερβ από αρχαίες γέζει που
 νάβει ο αρχαιός βτη μαινοχρονη πορεία του.
 βτηνέρι. Είναι ο αρχαιός βτηνέρι με τη ίδια έκοια.
 Άχι και νφζα μπορεί βόμασζα πάντα ο μωύι
 βαν, ανρωδνε το πιαί βτηνέρι με το φάδι.

Άγρι. Προβείαι για το αρχαιό ανρωδνε που δαίπει απέναντε
 βε βρεανήει ο δίδραχτος και το δρομύρι έρβι
 και ο κέβ της βεν περπατεί ζ'απει ναινο γνέβι
 μωύ γέβ βτα Δίγορβ του ο κωστής φρακωνήτης
 χτένι. Είναι η αρχαία γέζη κείς με ταινέβη έκοια.
 Όσο περισσότερες θύρεά έχει το χτένι, τόσο ζεπτότερο
 γίνεσαι το νφάνε.

Μίσοι. Ο αρχαιός μίσο, δηκαβή η νηωσθή, από το
 σήμα μωύω.
 Δίμοιο. Οι δυο μίσοι. Να βον ζομπιόβω βίμιε, να
 είναι για φάδι.

Οι μίσοι και το χτένι πάντου τοι μισόχτετα, που αν πέ
βεις στα μισόχτετά του δεν έχει ξεμπλεγμένα πεί ο γουός.
Μερί. Είναι ^{οι} αραχάο μερίω που δα πει χωρίω σε μέρ
ποδάρι. Είναι ο αραχάο πους.

Περάση. Προέρχεται από το αρχαίο ρήμα περάω ω. Απ
το σκοπό και το περαματώ και περαματέγω. Θέλοντ ο
μυθίες κέντισμα και κρόσσα τοι μαυνηλια, δέλει
μη παραμάση δυο γιγαδόνρες όργο, δουβάγουμε
στα Διδόρα του φρακονόγη. Αλλά και οι γέξεις
οι γιγαδόνρες και όργο έχουν αραχάο ελληνική ^{την} προ
έλευση.

Σαίτα. Προέρχεται από το γαϊταινό σαίτα.
Παύρονας βόση τη βαιίτα ο κροκός μαυνηλια δολοφόρ λέε
ποκλό κρέσα τη ή παιζες μικρή μου τη βαιίτα
και βόρητες μου σε η καρδιά και κλάω μέρα νύχτα.
Ποκλώ λογίω νια κτύπητα μέχεις βαιίτα μένο
και σε μου κες αν μαγαλαίς και μέχεις νια κτύπητα.

Γκαρδίας. Είναι το γαϊτό ενδυ και γαρι που το
ποδέρεται σε αν κείνη υποδοχή που γέρνει το
σπεί του αραχάου. Σε γύχτα το περαματέγ
τη μέρα το ζυγαίνει και παίχου ο γκαρδίας κρε
μαίει και κείνη βόει απείω. Αν τη είναι η
και κείνη νια κτύπητα γυαίνα. Απο το σκαρδός
γκαρδίας. Είναι από το αρχαίο διαίω.

Μισό μου νιας νια κτύπητα με οχαρικός δα κείνη
νι κείνη τα δέλει το κροκός τα βόρα να κείνη
μας κείνη το κροκός δέσειο.

Ανυγαίου, από το αρχαίο υγαίνω.
Η βαιίτα δέλει φάδι νι ανυγαίου τα δέλει.
Ψωμί και γάδι δόνειξ και φάδι μη δονείξεις.
Ανυγαίου δέλει γυαίνα και κείνη, το διαίδι
κροκός για το ζόμπλια και νι κείνη για το αραχάου

